

د قرآن نور

اووہ لسم جز - درس 168 : سورة الحج - ايات 1-22

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا	النَّاسُ	اتَّقُوا	رَبَّكُمْ	إِنَّ	زَلْزَلَةً	السَّاعَةَ	شَيْءٌ	عَظِيمٌ ﴿١﴾
اے	خلقو!	ویریری	د خپل رب نه	بے شکه	زلزله	د قیامت	شے دے	ډیر لوئے

يَوْمَ	تَرَوْنَهَا	تَذْهَلُ	كُلُّ	مُرْضِعَةٍ	عَمَّا	أَرْضَعَتْ
په کومه ورځ چه	تاسو اووینی هغه	غافل به شی	هره	پي ورکولو والا	د هغه نه چه	هغه به پي ورکول
وَتَضَعُ	كُلُّ	ذَاتِ حَمْلٍ	حَمْلَهَا	وَتَرَى	النَّاسَ	سُكْرَى
او اوغورزوی به	هره	حمل والا	حمل خپل	او ته به اووینی	خلق	په نشه کښی
وَمَا	هُمْ	بِسُكْرَى	وَلَكِنَّ	عَذَابَ	اللَّهِ	شَدِيدٌ ﴿٢﴾
حالانکه نه (به وی)	هغوی	په نشه کښی	او لیکن	عذاب	د الله تعالی	ډیر سخت دے

وَمِنَ النَّاسِ	مَنْ	يُجَادِلُ	فِي اللَّهِ	بِغَيْرِ	عِلْمٍ	وَيَتَّبِعُ
او په تاسو کښی	هغه دے چه	جگړه کوی	د الله په باره کښی	بغیر	د علم نه	او هغه اتباع کوی
كُلُّ	شَيْطَانٍ	مَرِيدٍ ﴿٣﴾				
د هر	شیطان	سرکش				

كُتِبَ	عَلَيْهِ	أَنَّهُ	مَنْ	تَوَلَّاهُ
لیکل شوے دے	په هغه باند	چه بے شکه هغه	چه خوک هم	دوست جوړوی هغه

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 168 : سورة الحج - ايات 1-22

فَأَنَّهُ	يُضِلُّهُ	وَيَهْدِيهِ	إِلَىٰ عَذَابٍ	السَّعِيرِ ﴿٤﴾
نو بے شکہ هغه	هغه به گمراه کړی هغه	او هغه به رهنمائی کوی د هغه	طرفته د عذاب	د دوزخ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ	إِنْ كُنْتُمْ	فِي رَيْبٍ	مِّنَ الْبَعْثِ	فَإِنَّا
اے	په څه شک کښی	د دوباره راپاڅیدونه	نو بے شکہ مونږ	
خَلَقْنَاكُمْ	مِنْ تُرَابٍ	ثُمَّ	مِنْ نُّطْفَةٍ	ثُمَّ
پیدا کړی یی مونږ تاسو	د خاوری نه	بیا	د نطفه نه	بیا
مِنْ مَّضْغَةٍ	مُخَلَّقَةٍ	وَعَرٍ	مُخَلَّقَةٍ	لَكُمْ
د غوښی د بوټی نه	شکل والا	او بغیر	شکل والا/ مکمل	ځکه چه مونږ واضحه کړو
وَنُقَرِّ	فِي الْأَرْحَامِ	مَا	نَسَاءً	إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
او مونږ قرار ورکوو	په رحمونو کښی	څه چه	مونږ غواړو	د یو مقرر وخته پورے
نُخْرِجُكُمْ	طِفْلًا	ثُمَّ	لِتَبْلُغُوا	أَشْدَّكُمْ
مونږ رااوباسو تاسو	بچے	بیا	ځکه چه تاسو اورسی	خپلی ځوانی ته
مَنْ	يَتَوَفَّى	وَمِنْكُمْ	مَنْ	يُرَدُّ
هغه دے چه	وفات کړے شی	او په تاسو کښی	هغه دے چه	واپس کړے شی
الْعُمُرِ	لِكَيْلَا	يَعْلَمَ	مِنْ بَعْدِ	عِلْمٍ
عمر	ځکه چه نه	هغه پوهه پاتے شی	پس	د پوهیدو نه
				هیڅ هم
				او تاسو گوری
				زمکے ته

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 168 : سورة الحج - ايات 1-22

هَامِدَةً	فَإِذَا	أَنْزَلْنَا	عَلَيْهَا	الْمَاءَ	اهْتَزَّتْ	وَرَبَّتْ
اوچه	چه کله	نازلوو مونږ	په هغه باند	اوبه	هغه تر اوتازه شی	او هغه زیات شی
وَأَنْبَتَتْ		مِنْ كُلِّ زَوْجٍ		بَهِيحٍ ﴿٥﴾		
او هغه راتوکوی		هر قسمه		رونق والا (بوتی)		

ذَلِكَ	بِأَنَّ	اللَّهِ	هُوَ	الْحَقُّ	وَأَنَّهُ	يُحْيِي
دا	په وجه د هغه چه	الله تعالی	هم هغه	حق دے	او بے شک هغه	هغه ژوندی کوی
الْمَوْتِ	وَأَنَّهُ	عَلَى	كُلِّ	شَيْءٍ	قَدِيرٌ ﴿٦﴾	
مړی	او بے شک هغه	په	هر	خیز	ښه قدرت لرلو والا دے	

وَأَنَّ	السَّاعَةَ	آتِيَةٌ	لَا رَيْبَ	فِيهَا	وَأَنَّ	اللَّهِ
او بے شک	قیامت	راتلو والا دے	نشته خه شک	په دے کښ	او بے شک	الله تعالی
يَبْعَثُ		مَنْ		فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾		
دوباره به راوچتوی		هغوی چه		په قبرونو کښ دی		

وَمِنَ النَّاسِ	مَنْ	يُجَادِلُ	فِي اللَّهِ	بِغَيْرِ	عِلْمٍ	وَلَا
او په خلقو کښ	هغه دے چه	جگړه کوی	د الله په باره کښ	بغیر	د علم نه	او بغیر
هُدًى	وَلَا	كِتَابٍ		مُنِيرٍ ﴿٨﴾		
د هدایت نه	او بغیر	د خه کتاب		روښانه نه		

د قرآن نور

اووہ لسم جز - درس 168 : سورة الحج - آیات 1-22

ثَانِي	عِظْفِهِ	لِيُضِلَّ	عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	لَهُ	فِي الدُّنْيَا
تاوہی	اورہ خپلہ	حکے چہ ہغہ گمراہ کری	د اللہ د لارے نہ	د ہغہ دپارہ دہ	پہ دنیا کبئ
خَزِيٍّ	وَنُذِيقُهُ	يَوْمَ	الْقِيَامَةِ	عَذَابَ	الْحَرِيقِ ﴿٩﴾
رسوائی	او مونبر بہ اوخکو بہ ہغہ	پہ ورخ	د قیامت	عذاب	د اور

ذَلِكَ	بِمَا	قَدَّمْتُ	يَدَاكَ	وَأَنْ	اللَّهُ
دا	پہ وجہ د ہغے چہ	مخکبئ اولیرل	ستاسو دوانرو لاسونو	او بے شکہ	اللہ تعالیٰ
لَيْسَ	بِظَلَامٍ	لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾			
نہ دے	ظلم کولو والا	پہ بندیانو باند			

وَمِنَ النَّاسِ	مَنْ	يَعْبُدُ	اللَّهُ	عَلَىٰ حَرْفٍ	فَإِنْ	أَصَابَهُ
او پہ خلقو کبئ	ہغہ دے چہ	عبادت کوی	د اللہ تعالیٰ	پہ کنارہ باند	بیا کہ چرے	اورسی ہغہ تہ
خَيْرٌ	اِطْمَآنًا	بِهِ	وَإِنْ	أَصَابَتْهُ	فِتْنَةٌ	انْقَلَبَ
خیر	نو ہغہ مطمئن شی	پہ ہغے	او کہ چرے	اورسی ہغہ تہ	خہ آزمائش	نو ہغہ واپس شی
عَلَىٰ وَجْهِهِ	خَسِرَ	الدُّنْيَا	وَالْآخِرَةِ	ذَلِكَ	هُوَ	الْخُسْرَانُ
پہ خپل مخ باند	ہغہ نقصان اوچت کرو	د دنیا	او د آخرت	دادے	ہغہ	لوئے نقصان
الْمُبِينُ ﴿١١﴾						
بنکارہ						

د قرآن نور

اووہ لسم جز - درس 168 : سورة الحج - ايات 1-22

يَدْعُو	مِنْ دُونِ	اللَّهِ	مَا	لَا يَضُرُّهُ	وَمَا
هغه بلی	سوائے	د اللہ نہ	هغه چہ	نہ نقصان ورکوی هغه له	او خہ چہ
لَا يَنْفَعُهُ		ذَلِكَ	هُوَ	الضَّلَالُ	الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾
نہ ورکوی فائدہ هغه له		دادہ	هغه	گمراہی	د لرے

يَدْعُو	لَمَنْ	ضَرُّهُ	أَقْرَبُ	مِنْ نَفْعِهِ	لَيْسَ
هغه بلی	یقیناً هغه	نقصان د هغه	دیر نزدی دے	د هغه د فائدے نہ	البتہ خومرہ بد دے
الْمَوْلَى		وَلَيْسَ		الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾	
دوست		او خومرہ بد دے		ملگرے	

إِنَّ	اللَّهَ	يُدْخِلُ	الَّذِينَ	آمَنُوا	وَعَمِلُوا
بے شکہ	اللہ تعالیٰ	هغه بہ داخل کری	هغوی چہ	ایمان ئی راوپے دے	او هغوی عملونہ کری دی
الصَّالِحَاتِ	جَنَّاتٍ	تَجْرِي	مِنْ تَحْتِهَا	الْأَنْهَارُ	إِنَّ
نیک	پہ باغونو کبں	بھیری	د هغے د لاند	نھرونہ	بے شکہ
يَفْعَلُ		مَا		يُرِيدُ ﴿١٤﴾	
کوی		خہ چہ		هغه غواپی	

مَنْ	كَانَ	يَظُنُّ	أَنَّ	لَنْ	يَنْصُرَهُ	اللَّهُ	فِي الدُّنْيَا
خوک چہ	کوی	گمان	دا چہ	هیش کله بہ نہ	مدد کوی د هغه	اللہ تعالیٰ	پہ دنیا کبں

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 168 : سورة الحج - ايات 1-22

وَالْآخِرَةِ	فَلْيَمْدُدْ	بِسَبَبِ	إِلَى السَّمَاءِ	ثُمَّ لَيَقْطَعُ
او آخرت کنبی	پس پکار ده چه هغه اوږده کړی	یوه رسی	طرفته د آسمان	بیا پکار ده چه هغه پریکړی
فَلْيَنْظُرْ	هَلْ	يُذْهِبَنَّ	كَيْدُهُ	مَا
پس پکار ده چه هغه اوگوری	آیا	واقعی اوږی	تدبیر د هغه	هغه (شے)
چه غصه راوولی				يَغِيْظُ ﴿١٥﴾

وَكَذَلِكَ	أَنْزَلْنَاهُ	آيَاتٍ	بَيِّنَاتٍ	وَأَنَّ	اللَّهِ	يَهْدِي
او دغه شان	نازل کړی دی مونږ	ایتونه	واضحه	او بے شکه	الله تعالی	هغه هدایت ورکوی
مَنْ	يُرِيدُ ﴿١٦﴾					
چاله چه	هغه اوغواړی					

إِنَّ	الَّذِينَ	آمَنُوا	وَالَّذِينَ	هَادُوا	وَالصَّابِغِينَ	وَالنَّصَارَى
بے شکه	هغوی چه	ایمان ئی راوړو	او هغوی چه	یهودیان شول	او صابی	او نصری
وَالْمَجُوسَ	وَالَّذِينَ	أَشْرَكُوا	إِنَّ	اللَّهِ	يَفْصِلُ	بَيْنَهُمْ
او مجوسی	او هغوی چا چه	شرک اوکړو	بے شکه	الله به	فیصله کوی	د هغوی په مینځ کنبی
يَوْمَ	الْقِيَامَةِ	إِنَّ	اللَّهِ	عَلَى	كُلِّ	شَيْءٍ
په ورځ	د قیامت	بے شکه	الله تعالی	په	هر	څیز
په گواه دے						شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

أَلَمْ	تَرَ	أَنَّ	اللَّهِ	يَسْجُدُ	لَهُ	مَنْ
آیا نه دی	تا کتلی	چه بے شکه	الله تعالی	سجده کوی	هم هغه ته	څوک چه

د قرآن نور

اووہ لسم جز - درس 168 : سورة الحج - ايات 1-22

فِي السَّمَاوَاتِ	وَمَنْ	فِي الْأَرْضِ	وَالشَّمْسُ	وَالْقَمَرُ	وَالنُّجُومُ	وَالْجِبَالُ
پہ آسمانوں کی دی	او خوک چہ	پہ زمکہ کبی دی	او نمر / لمر	او سپونری	او ستوری	او غرونہ
وَالشَّجَرُ	وَالدَّوَابُّ	وَكَثِيرٌ	مِنَ النَّاسِ	وَكَثِيرٌ	حَقَّ	
او اوئے	او خاوی	او دیر زیات	پہ انسانوں کی	او دیر زیات (داسے دی)	چہ حق ثابت شوے دے	
عَلَيْهِ	الْعَذَابُ	وَمَنْ	يُهِنُ	اللَّهُ	فَمَا	لَهُ
پہ هغوی باند	د عذاب	او چہ خوک	رسوا کری	الله تعالیٰ	نو نشته	د هغه دپارہ
مِنْ مُكْرِمٍ	إِنَّ	اللَّهُ	يَفْعَلُ	مَا	يَشَاءُ ﴿١٨﴾	
خوک عزت ورکولو والا	بے شکہ	الله تعالیٰ	هغه کوی	خہ چہ	هغه غواری	

هَذَانِ	خَصْمَانِ	اِخْتَصَمُوا	فِي رَبِّهِمْ	فَالَّذِينَ
دا دوه	جگرہ کولو والا دی	چا چہ جگرہ اوکرہ	د خپل رب پہ بارہ کبی	نو هغه خلق چا چہ
كَفَرُوا	فُطِئَتْ	لَهُمْ	ثِيَابٌ	مِنْ نَارٍ
کفر اوکړو	کت شوی دی / پریکړے شوی دی	د هغوی دپارہ	جامے	د اور نه
يُصَبُّ	مِنْ فَوْقِ	رُءُوسِهِمْ	الْحَمِيمِ ﴿١٩﴾	
اچولے به شی	د پاسه نه	د هغوی به سرونو	ایشیدلی اوبہ	

يُصْهَرُ	بِهِ	مَا	فِي بُطُونِهِمْ	وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾
ولی به شی	سرہ ددے	خہ چہ	د هغوی پہ خیتو کبی دی	او خرمنی هم

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 168 : سورة الحج - ايات 1-22

وَلَهُمْ	مَقَامِعُ	مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾
او د هغوی دپاره به	گرزونه وی	د اوسپنې

كُلَّمَا	أَرَادُوا	أَنْ	يَخْرُجُوا	مِنْهَا	مِنْ غَمٍّ	أَعِيدُوا
چه کله هم	هغوی اراده اوکړی	چه	هغوی اوځی	د هغه نه	د غم نه	هغوی به واپس شی
فِيهَا	وَذُوقُوا	عَذَابَ	الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾			
هغه ته	او اوځی	عذاب	د اور			